

บทที่ 4

ผลของการวิจัย

การวิจัยเรื่องโปรแกรมสุขศึกษามีผลต่อความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเพื่อป้องกันและควบคุมไข้เลือดออกของแม่บ้านเมืองจำพอน แขวงสะหวันนะเขต ครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงผลของโปรแกรมสุขศึกษาที่จัดทำขึ้นเพื่อยกระดับความรู้ของแม่บ้านให้สูงขึ้น มีเจตคติดีขึ้น และนำไปสู่การปฏิบัติในการควบคุมและกำจัดลูกน้ำยุงลายได้อย่างถูกต้องมากขึ้น โดยผู้วิจัยได้นำเอาแนวคิดและทฤษฎีแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ (Health Belief Model) แนวคิด ทฤษฎีแรงสนับสนุนทางสังคม (Social Support Theory) และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบวิธีการให้สุขศึกษามาประยุกต์ใช้กับโปรแกรมการให้ความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออกซึ่งประกอบด้วย สาเหตุของโรค การติดต่อ พาหะนำโรค อาการของโรค การรักษาพยาบาลขั้นพื้นฐาน การป้องกันและควบคุมโรค ด้วยวิธีการบรรยาย การสาธิต การจัดนิทรรศการ และการสนทนากลุ่ม โดยเน้นประเด็นต่าง ๆ ให้เชื่อมโยงไปสู่กรอบแนวคิดแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจลึกถึงถึงปัญหา สาเหตุของปัญหาและวิธีแก้ไขปัญหาที่เผชิญอยู่ นอกจากนั้น หลังเสร็จสิ้นกระบวนการให้โปรแกรมสุขศึกษาผู้วิจัยได้มีการประชุมร่วมกับหน่วยสตรีของหมู่บ้านทดลองสัปดาห์ละ 1 ครั้งใช้เวลา 1 ชั่วโมงเพื่อติดตามความคืบหน้าและให้กำลังใจรวมทั้งการเสนอแนะอื่นๆ ในการปฏิบัติเพื่อป้องกันและควบคุมไข้เลือดออก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่แม่บ้านจำนวน 216 แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองได้แก่หมู่บ้านหลัก 35 มีจำนวนตัวอย่าง 108 คน และกลุ่มควบคุมได้แก่หมู่บ้านแก้งกอกทุ่ง มีจำนวนตัวอย่าง 108 คน เช่นกัน รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสำรวจลูกน้ำยุงลาย 2 ครั้งก่อนและหลังการให้โปรแกรมสุขศึกษา จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ และแปลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS.Version.11.5) ในคอมพิวเตอร์ซึ่งกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การนำเสนอการวิเคราะห์ ได้นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบาย โดยแบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ช่วงอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว อาชีพ รายได้ การได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องไข้เลือดออก แหล่งข่าวที่ได้รับ

ส่วนที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคไข้เลือดออก

ส่วนที่ 3 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังให้โปรแกรมสุขศึกษา

ส่วนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของดัชนีภูมิกำภายในกลุ่มทดลองและควบคุม และระหว่างกลุ่มทดลองและควบคุมก่อนและหลังให้โปรแกรมสุขศึกษา

ส่วนที่ 5 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของประเภทภาชนะที่ พบลูกน้ำยุงลายจำแนกตามกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังให้โปรแกรมสุขศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่าแม่บ้านกลุ่มทดลอง มีอายุอยู่ในช่วง 18 ปี ถึง 64 ปี โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 62 มีช่วงอายุระหว่าง 25-44 ปีมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 27.8 มีช่วงอายุระหว่าง 45-59 ปี ถัดมาร้อยละ 7.4 มีช่วงอายุระหว่าง 18-24 ปี และร้อยละ 1.9 ได้แก่ ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป ส่วนแม่บ้านกลุ่มควบคุมพบว่ามีอายุอยู่ในช่วง 18 ปี ถึง 64 ปี เหมือนกันโดยส่วนใหญ่ร้อยละ 62 มีช่วงอายุอยู่ในระหว่าง 25-44 ปีมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 29.6 มีช่วงอายุ 45-59 ปี ตามมาด้วยร้อยละ 6.5 มีช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป และร้อยละ 1.9 มีช่วงอายุระหว่าง 18-24 ปี

แม่บ้านกลุ่มทดลองร้อยละ 98.1 มีสถานภาพการสมรสคู่ มีเพียงร้อยละ 0.9 มีสถานภาพเป็นหม้าย และร้อยละ 0.9 หย่า/แยกกัน ส่วนแม่บ้านกลุ่มควบคุมมีสถานภาพการสมรสคู่ร้อยละ 100

แม่บ้านกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ร้อยละ 34.3 มีระดับการศึกษาจบประถมศึกษาตอนต้น ถัดมา ร้อยละ 19.4 จบมัธยมต้น รองลงมาร้อยละ 18.5 จบประถมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 16.7 ไม่ได้เรียนหนังสือ ร้อยละ 10.2 จบมัธยมปลาย และร้อยละ 0.9 จบอนุปริญญา ส่วนแม่บ้านกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่ ร้อยละ 25.0 มีระดับการศึกษาจบมัธยมศึกษาตอนต้น รองลงมาร้อยละ 21.3 จบมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 20.4 จบประถมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 18.5 จบประถมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 13.9 ไม่ได้เรียนหนังสือ และร้อยละ 0.9 จบอนุปริญญา จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าแม่บ้านในกลุ่มควบคุมค่อนข้างจะมีระดับการศึกษาสูงกว่าแม่บ้านในกลุ่มทดลอง

ครัวเรือนของแม่บ้านกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.4 มีสมาชิกครัวเรือน 2-5 คน รองลงมา ร้อยละ 35.2 มีสมาชิกครัวเรือน 6-8 คน และร้อยละ 7.4 มีสมาชิกครัวเรือน 9-13 คน ส่วนครัวเรือนของแม่บ้านกลุ่มควบคุมมีลักษณะคล้ายๆ กัน คือ ร้อยละ 59.3 มีสมาชิกครัวเรือน 2-5 คน ตามมาด้วยร้อยละ 36.1 มีสมาชิกครัวเรือน 6-8 คน และร้อยละ 4.6 มีสมาชิกครัวเรือน 9-13 คน

แม่บ้านกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ร้อยละ 53.7 มีอาชีพค้าขาย รองลงมา ร้อยละ 44.4 มีอาชีพทำนา ร้อยละ 0.9 มีอาชีพรับจ้าง และร้อยละ 0.9 มีอาชีพเป็นพนักงานรัฐ ส่วนแม่บ้านกลุ่มควบคุม ร้อยละ 66.7 มีอาชีพทำนา รองลงมา ร้อยละ 24.1 มีอาชีพค้าขาย ถัดมา ร้อยละ 9.3 มีอาชีพเป็นพนักงานรัฐ ส่วนอาชีพรับจ้างไม่มี

แม่บ้านกลุ่มทดลอง ร้อยละ 78.7 มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 4,000 บาท ตามมาด้วยร้อยละ 9.3 มีรายได้ต่อเดือน 4,000-5,999 บาท ร้อยละ 6.5 มีรายได้มากกว่า 9,000 บาท และร้อยละ 5.6 มีรายได้ต่อเดือน 6,000-8,999 บาท ส่วนแม่บ้านกลุ่มควบคุม ร้อยละ 71.3 มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 4,000 บาท ตามมาด้วยร้อยละ 24.1 มีรายได้ต่อเดือน 4,000-5,999 บาท ร้อยละ 2.8 มีรายได้ 6,000-8,999 บาท และ ร้อยละ 1.9 มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 9,000 บาท จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าแม่บ้านกลุ่มทดลองแต่ละครัวเรือนค่อนข้างจะมีรายได้แตกต่างกันซึ่งอาจเนื่องมาจากกลุ่มทดลองบางครัวเรือนมีอาชีพค้าขายรวมทั้งการทำนา จึงมีรายได้หลายทาง ส่วนแม่บ้านในกลุ่มควบคุมแต่ละครัวเรือนจะมีรายได้ใกล้เคียงกัน เพราะส่วนมากจะมีอาชีพทำนา หรืออาชีพเป็นพนักงานรัฐอย่างเดียว อย่างไรก็ตามโดยเฉลี่ยเมื่อทดสอบทางสถิติพบว่า แม่บ้านทั้งสองกลุ่มมีรายได้ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.1
แสดงจำนวน และร้อยละของแม่บ้าน จำแนกตามกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม
และลักษณะทั่วไปทางประชากร

ลักษณะทั่วไปทาง ประชากร	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงอายุ (ปี)				
18-24	8	7.4	2	1.9
25-44	67	62	67	62
45-59	31	28.7	32	29.6
60+	2	1.9	7	6.5
	MIN=18, MAX=64		MIN=18, MAX=64	
	$\bar{X}=38.62$, S.D=10.17		$\bar{X}=40.68$, S.D=10.95	
สถานภาพสมรส				
คู่	106	98.1	108	100
หม้าย	1	0.9	0	0
หย่า/แยก	1	0.9	0	0
ระดับการศึกษา				
ไม่ได้เรียน	18	16.7	15	13.9
ประถมต้น	37	34.3	20	18.5
ประถมปลาย	20	18.5	22	20.4
มัธยมต้น	21	19.4	27	25
มัธยมปลาย	11	10.2	23	21.3
อนุปริญญา	1	0.9	1	0.9

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)
จำนวนและร้อยละของแม่บ้าน จำแนกตามกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
และลักษณะทั่วไปทางประชากร

ลักษณะทั่วไปทาง ประชากร	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนสมาชิกของครอบครัว (คน)				
2-5	62	57.4	64	59.3
6-8	38	35.2	39	36.1
9-13	8	7.4	5	4.6
	MIN=3, MAX=12		MIN=2, MAX=13	
	$\overline{X}$ = 5.55, S.D=1.91		$\overline{X}$ =5.17, S.D=1.85	
อาชีพหลัก				
ทำนา	48	44.4	72	66.7
ค้าขาย	58	53.7	26	24.1
รับจ้าง	1	0.9	0	0
พนักงานรัฐ	1	0.9	10	9.3
รายได้ของครอบครัวต่อเดือน (บาท)				
ต่ำกว่า 4,000	85	78.7	77	71.3
4,000-5,999	10	9.3	26	24.1
6,000-8,999	6	5.6	3	2.8
มากกว่า 9,000	7	6.5	2	1.9
	MIN=1,000, MAX=20,000		MIN=2,000, MAX=15,000	
	$\overline{X}$ = 3,597, S.D=4,141		$\overline{X}$ =3,384, S.D=1762	

จากตารางที่ 4.2 แม่บ้านกลุ่มทดลอง ร้อยละ 93.5 เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่อง ไข่เล็ดดอก มีเพียงร้อยละ 6.5 ที่ไม่ได้รับข้อมูลอะไรเลย ส่วนแม่บ้านกลุ่มควบคุม ร้อยละ 88.9 เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องไข่เล็ดดอก มีเพียงร้อยละ 11.1 ที่ไม่ได้รับข้อมูลอะไรเลย จากข้อมูล

แสดงให้เห็นว่า แม่บ้านในกลุ่มทดลองค่อนข้างจะได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องไข้เลือดออกมากกว่า แม่บ้านกลุ่มควบคุมและพบว่าส่วนใหญ่แม่บ้านกลุ่มทดลอง ร้อยละ 34.3 ได้รับข่าวทางโทรทัศน์ ต่อมา ร้อยละ 32.4 ได้รับข่าวจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ร้อยละ 13.9 ได้รับข่าวทางวิทยุ ร้อยละ 13.0 ได้รับข่าวจากนายบ้าน และร้อยละ 6.5 ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องไข้เลือดออกเลย ส่วนแม่บ้านกลุ่มควบคุม ร้อยละ 32.4 ได้รับข้อมูลข่าวสารจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ร้อยละ 24.1 ได้รับข่าวทางโทรทัศน์ ร้อยละ 17.6 ได้รับข่าวทางวิทยุ ร้อยละ 14.8 ได้รับข่าวจาก นายบ้าน และ ร้อยละ 11.1 ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องไข้เลือดออก จากข้อมูลชี้ให้เห็นว่าแม่บ้านในหมู่บ้านทดลองได้รับข้อมูลข่าวสารทางโทรทัศน์มากกว่า อาจเนื่องจากอาชีพค้าขายจึงมีเวลาอยู่บ้านมากกว่า ส่วนแม่บ้านในหมู่บ้านควบคุม ส่วนมากได้รับข้อมูลข่าวสารจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เพราะอยู่ในเทศบาลเมือง นอกจากนั้นเพราะพวกเขาส่วนมากมีอาชีพขานนาจึงชอบใช้วิทยุเพื่อรับข้อมูลข่าวสาร ทำให้พวกเขาได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องไข้เลือดออกทางวิทยุมากกว่าแม่บ้านในหมู่บ้านทดลอง

ตารางที่ 4.2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
และการได้รับข้อมูลข่าวสาร

การได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่อง ไข้เลือดออก	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การได้รับข่าว				
ได้รับข่าว	101	93.5	96	88.9
ไม่ได้รับข่าว	7	6.5	12	11.1
รวม	108	100	108	100
แหล่งข่าวที่ได้รับ				
วิทยุ	15	13.9	19	17.6
โทรทัศน์	37	34.3	26	24.1
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	35	32.4	35	32.4
นายบ้าน	14	13.0	16	14.8
ไม่เคยได้รับข่าวเลย	7	6.5	12	11.1

ส่วนที่ 2. จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคไข้เลือดออก

เกณฑ์การพิจารณาระดับความรู้ แบ่งเป็น สามระดับจากคะแนนเต็ม 15 คะแนนซึ่งจะพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ดังนี้

ระดับความรู้ต่ำ	ได้คะแนนอยู่ในช่วงร้อยละ 0-50
ระดับความรู้ปานกลาง	ได้คะแนนอยู่ในช่วงร้อยละ 51- 80
ระดับความรู้สูง	ได้คะแนนอยู่ในช่วงร้อยละ 81- 100

จากตารางที่ 4.3 ก่อนการให้โปรแกรมสุขศึกษาพบว่าส่วนมาก แม่บ้านกลุ่มทดลองร้อยละ 49.1 มีระดับความรู้เรื่องไข้เลือดออกในระดับปานกลาง ร้อยละ 42.6 มีระดับความรู้ เรื่องไข้เลือดออกระดับต่ำ มีเพียงร้อยละ 8.3 มีระดับความรู้ เรื่องไข้เลือดออกสูง ส่วนแม่บ้านกลุ่มควบคุมพบว่า ร้อยละ 50.9 มีระดับความรู้เรื่องไข้เลือดออกในระดับปานกลาง ร้อยละ 41.7 มีระดับความรู้ เรื่องไข้เลือดออกระดับต่ำ และร้อยละ 7.4 มีระดับความรู้เรื่องไข้เลือดออกสูง

หลังจากให้โปรแกรมสุขศึกษา พบว่าแม่บ้านกลุ่มทดลองมีระดับความรู้สูงขึ้นอย่างมาก จาก ร้อยละ 8.3 เพิ่มขึ้นร้อยละ 56.5 ส่วนระดับความรู้ปานกลางได้ลดลงจากร้อยละ 49.1 เป็นร้อยละ 38.9 และระดับต่ำได้ลดลงจากร้อยละ 42.6 เป็นร้อยละ 4.6 ส่วนแม่บ้านกลุ่มควบคุม มีการเปลี่ยนแปลงไม่มาก ซึ่งพบว่าแม่บ้านที่มีความรู้สูงได้เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 7.4 เป็นร้อยละ 9.3 ระดับปานกลางลดลงจากร้อยละ 50.9 เป็นร้อยละ 48.1 ส่วนระดับต่ำได้เพิ่มจากร้อยละ 41.7 เป็นร้อยละ 42.6

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าข้อคำถามแม่บ้านตอบได้ดีที่สุด ทั้ง 2 กลุ่มคือข้อที่ 1 ได้แก่ “ไข้เลือดออกติดต่อโดยยุงลายที่มีเชื้อไข้เลือดออกกัด” กลุ่มทดลองตอบถูกต้องร้อยละ 87 และกลุ่มควบคุมตอบถูกต้องร้อยละ 82.4 ส่วนข้อคำถามที่แม่บ้านกลุ่มทดลองตอบได้น้อยที่สุดทั้ง คือ ข้อที่ 15 ได้แก่ควรใส่ทรายอะเบทในแหล่งน้ำเน่า เพราะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย กลุ่มทดลองตอบถูกเพียงร้อยละ 5.6 ในขณะที่กลุ่มควบคุมตอบถูกต้องร้อยละ 18.5 อย่างไรก็ตามข้อคำถามที่กลุ่มควบคุมตอบได้น้อยที่สุดคือ ข้อ 14 ได้แก่ “ผู้ป่วยที่สงสัยว่าเป็นโรคไข้เลือดออกควรดื่มน้ำ และอาหารเพื่อสังเกตอาการ” ตอบถูก ร้อยละ 16.4 ในขณะเดียวกัน กลุ่มทดลองก็ตอบถูกเพียง ร้อยละ 11.1 ส่วนข้ออื่นๆ จะแตกต่างไม่มาก จากข้อมูลชี้ให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีความรู้เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล และการใช้ทรายอะเบทน้อยกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งอาจเนื่องมาจากหมู่บ้านห่างไกล

จากเทศบาลเมือง การแจกทรายอาเบทไม่ทั่วถึง รวมทั้งระดับการศึกษาส่วนมากจะต่ำกว่าแม่บ้าน
กลุ่มควบคุม

ตารางที่ 4.3

จำนวนและร้อยละของแม่บ้าน จำแนกตามกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
และระดับคะแนนความรู้ เกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรค ไข้เลือดออก
ก่อนและหลังการให้โปรแกรมสุขศึกษา

ความรู้เรื่องโรค ไข้เลือดออก	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน(n=108)	ร้อยละ	จำนวน(n=108)	ร้อยละ
ก่อนการให้โปรแกรมสุขศึกษา				
ระดับต่ำ	46	42.6	45	41.7
ระดับปานกลาง	53	49.1	55	50.9
ระดับสูง	9	8.3	8	7.4
	MIN=1, MAX=14		MIN=1, MAX=14	
	$\overline{X} = 7.96, S.D=3.37$		$\overline{X}= 7.95, S.D=3.17$	
หลังการให้โปรแกรมสุขศึกษา				
ระดับต่ำ	5	4.6	46	42.6
ระดับปานกลาง	42	38.9	52	48.1
ระดับสูง	61	56.5	10	9.3
	MIN=7, MAX=15		MIN=3, MAX=14	
	$\overline{X} = 12.18, S.D=2.34$		$\overline{X}= 8.33, S.D=2.69$	

ตารางที่ 4.4

จำนวนและร้อยละของแม่บ้านกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ที่ตอบถูกต้อง
และข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้เรื่องไข้เลือดออก ก่อนให้โปรแกรมสุขศึกษา

ข้อที่	ข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้เรื่องไข้เลือดออก	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ไข้เลือดออกติดต่อโดยยุงลายที่มีเชื้อ ไข้เลือดออกกัด	94	87	89	82.4
2	ถ้าท่านกำจัดลูกน้ำยุงลายในภาชนะที่มีน้ำขัง ทุกสัปดาห์จะสามารถควบคุมปริมาณยุงลาย ได้	83	76	89	82.4
3	เมื่อมีผู้ป่วยไข้เลือดออกในบ้านหรือชุมชน ต้อง เร่งทำลายลูกน้ำยุง/ยุงนำโรค และป้องกัน ตนเองไม่ให้ยุงกัด	80	74.10	74	68.50
4	ท่านสามารถหลีกเลี่ยงการถูกยุงลายกัด โดย การอยู่ในที่แจ้งมีแสงสว่างส่องถึง	75	69.4	69	63.9
5	ยุงลายไม่ชอบอาศัยอยู่ในบริเวณมุมมืดและ อับชื้น	75	69.4	66	61.1
6	ยุงลายไม่ชอบวางไข่ในภาชนะชนิดที่มีน้ำขัง ภายในบ้าน และบริเวณรอบบ้าน	71	65.7	89	82.4
7	ยุงลายวางไข่ติดกับข้างภาชนะด้านในเหนือ ระดับน้ำ	69	63.9	50	46.5
8	อาการไข้สูงปวดศีรษะ เบื่ออาหารและมีจุด แดงบริเวณแขน ขาและลำตัว เป็นอาการของ โรคไข้เลือดออก	64	59.3	47	43.5

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

จำนวนและร้อยละของแม่บ้านกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมที่ตอบถูกต้อง
และข้อความเกี่ยวกับความรู้เรื่องไข้เลือดออก ก่อนให้โปรแกรมสุขศึกษา

ข้อที่	ข้อความเกี่ยวกับความรู้เรื่องไข้เลือดออก	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
9	อันตรายที่ต้องรีบพาเด็กไปโรงพยาบาลคือ เด็กไข้สูงลอย ตลอด อุณหภูมิ 39-40 องศาเซลเซียส ไม่ลด ประมาณ 3-4 วัน	56	51.9	59	54.6
10	ถ้าเป็นไข้เลือดออกไม่ควรให้เด็กกินยาลดไข้ ชนิดแอสไพริน หรือยาแก้ปวดที่เป็นยาบรรจ ของ	54	50	55	50.9
11	ยุ่งลายจะพบมากในเวลากลางคืน	46	42.6	48	44.4
12	พบผู้ป่วยไข้เลือดออกมากที่สุด ในฤดูหนาว	40	37	38	35.2
13	การทำความสะอาดภาชนะ ที่ไม่ได้ชำรุดด้านใน อย่างละเอียดแต่ บนลงล่างจะไม่สามารถ ทำลายไข่ของยุงลายได้	35	32.4	36	33.3
14	ผู้ป่วยที่สงสัยว่าเป็นโรคไข้เลือดออกควร งดน้ำ และอาหารเพื่อสังเกตอาการอาการ	12	11.10	18	16.4
15	ควรใส่ทรายอะเบทในแหล่งน้ำเน่า เพราะเป็น แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย	6	5.6	20	18.5

**เกณฑ์การพิจารณาระดับเจตคติ แบ่งเป็น 4 ระดับ จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน ซึ่งจะ
พิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับเจตคติดังนี้**

ระดับเจตคติไม่ดีอย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 0 – 15 คะแนน (0.01 – 1.00)
ระดับเจตคติไม่ดี	ค่าเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 16 – 30 คะแนน (1.01 – 2.00)
ระดับเจตคติดี	ค่าเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 31 – 45 คะแนน (2.01 – 3.00)
ระดับเจตคติดีมาก	ค่าเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 46 – 60 คะแนน (3.01 – 4.00)

จากตารางที่ 4.5 ก่อนให้โปรแกรมสุขศึกษาพบว่าแม่บ้านกลุ่มทดลองส่วนมาร้อยละ 52.8 มีเจตคติดี รองลงมาร้อยละ 38 มีเจตคติดีอย่างยิ่ง ร้อยละ 9.3 มีเจตคติไม่ดี ส่วนเจตคติไม่ดีอย่างยิ่งไม่มี ส่วนแม่บ้านกลุ่มควบคุมพบว่าร้อยละ 52.8 มีเจตคติดี รองลงมาร้อยละ 37 มีเจตคติดีอย่างยิ่ง ร้อยละ 10.2 มีเจตคติไม่ดี ส่วนเจตคติไม่ดีอย่างยิ่งไม่มี จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าโดยรวมเจตคติของแม่บ้านทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันมาก

หลังให้โปรแกรมสุขศึกษาพบว่าแม่บ้านกลุ่มทดลองจากร้อยละ 30.8 ที่มีเจตคติดีอย่างยิ่ง เพิ่มขึ้นถึง ร้อยละ 50.9 ส่วนแม่บ้านที่มีเจตคติดีลดลงจากร้อยละ 50.2 เป็นร้อยละ 45.4 และแม่บ้านที่มีเจตคติไม่ดีลดลง จากร้อยละ 9.3 เป็นร้อยละ 3.7 ส่วนแม่บ้านกลุ่มควบคุมพบว่าแม่บ้านที่มีเจตคติดีอย่างยิ่งเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย จากร้อยละ 37.0 เป็นร้อยละ 38.9 ส่วนแม่บ้านที่มีเจตคติดีลดลงจากร้อยละ 52.8 เป็นร้อยละ 50.9 ส่วนแม่บ้านที่มีเจตคติไม่ดียังคงเป็น จากร้อยละ 10.2 เหมือนเดิม จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าโดยรวมเจตคติของแม่บ้านทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.5

จำนวนและร้อยละของแม่บ้าน จำแนกตามกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และระดับคะแนนเจตคติต่อการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก ก่อนและหลังการให้โปรแกรมสุขศึกษา

เจตคติ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก่อนการทดลอง				
เจตคติไม่ดี อย่างยิ่ง	0	0	0	0
เจตคติไม่ดี	10	9.3	11	10.2
เจตคติดี	57	52.8	57	52.8
เจตคติดีอย่างยิ่ง	41	38.0	40	37.0
	MIN=27, MAX=57		MIN=27, MAX=59	
	$\overline{X} = 42.91, S.D=7.09$		$\overline{X}= 42.34, S.D=7.78$	
หลังการทดลอง				
เจตคติไม่ดี อย่างยิ่ง	0	0	0	0
เจตคติไม่ดี	4	3.7	11	10.2
เจตคติดี	49	45.4	55	50.9
เจตคติดีอย่างยิ่ง	55	50.9	42	38.9
	MIN=27, MAX=58		MIN=27, MAX=60	
	$\overline{X} = 45.10, S.D=6.71$		$\overline{X}= 42.44, S.D=7.89$	

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่าข้อความเกี่ยวกับเจตคติที่แม่บ้านตอบได้ดีที่สุด ทั้ง 2 กลุ่ม คือข้อที่ 1 ได้แก่ “ใช้เลือดออกเป็นโรคอันตราย” กลุ่มทดลองตอบถูกต้องร้อยละ 75.9 และกลุ่มควบคุมตอบถูกร้อยละ 82.4 ส่วนข้อความที่แม่บ้านกลุ่มทดลองตอบได้น้อยที่สุดทั้ง คือ ข้อที่ 15 “ได้แก่การสำรวจลูกน้ำยุงลาย และการใส่ทรายอะเบทในภาชนะเก็บกักน้ำ เป็นหน้าที่ของ อสม.” กลุ่มทดลองตอบถูกเพียงร้อยละ 14.8 ในขณะที่กลุ่มควบคุมตอบถูกต้องร้อยละ 30.6 อย่างไรก็ตามข้อความที่กลุ่มควบคุมตอบได้น้อยที่สุดคือ ข้อ 10 ได้แก่ “การควบคุมลูกน้ำยุงลาย โดยการทำลายที่วางไข่ หรือป้องกันไม่ให้ยุงวางไข่เป็นวิธีที่ยุ่งยาก และเสียเวลา”ตอบถูก ร้อยละ 19 ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มทดลองก็ตอบถูกเพียง ร้อยละ 20.4 ส่วนข้ออื่นๆจะแตกต่างไม่มาก จากข้อมูล

ชี้ให้เห็นว่าเจตคติต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และควบคุมไข้เลือดออกของแม่บ้านทั้ง 2 กลุ่ม ยังไม่สูง

ตารางที่ 4.6

จำนวน และร้อยละของแม่บ้านกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ที่มีเจตคติที่ดีมาก และข้อความเกี่ยวกับเจตคติต่อโรคไข้เลือดออกก่อนให้โปรแกรมสุขศึกษา

ข้อที่	ข้อความเกี่ยวกับเจตคติต่อโรคไข้เลือดออก	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ไข้เลือดออกเป็นโรคอันตราย	82	75.9	89	82.4
2	การควบคุมโรคไข้เลือดออกที่มีประสิทธิภาพที่สุด คือ การกำจัดลูกน้ำยุงลาย	77	71.3	52	48.1
3	เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ควรแจกทรายอะเบทให้ตลอดปี	73	67.9	47	43.5
4	ควรมีกฎหมายบังคับให้ทุกบ้านกำจัดลูกน้ำยุงลาย และหากตรวจพบลูกน้ำยุงลายในบ้านใดให้ปรับเป็นเงิน	70	64	22	20.4
5	การควบคุมโรคไข้เลือดออกโดยการทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย ต้องทำพร้อมๆกัน ทุกหลังคาเรือน จึงสามารถควบคุมได้จริง	69	63.9	29	26
6	การใช้สารเคมีกำจัดลูกน้ำยุงลายเป็นวิธีป้องกันไข้เลือดออกที่ดีกว่าวิธีอื่นๆ	49	54	59	54.6
7	โรคไข้เลือดออก ป้องกันไม่ให้เกิดได้ง่าย	52	48.1	54	50
8	ปัจจุบันโรคไข้เลือดออกไม่ใช่โรคที่น่ากลัว	41	38	30	27

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

จำนวน และร้อยละของแม่บ้านกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ที่มีเจตคติที่ดีมาก
และข้อความเกี่ยวกับเจตคติต่อโรคไข้เลือดออกก่อนให้โปรแกรมสุขศึกษา

ข้อที่	ข้อความเกี่ยวกับเจตคติต่อโรคไข้เลือดออก	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
9	การใช้ทรายอะเบทในน้ำใช้ เป็นอันตรายต่อสุขภาพอย่างมาก	38	35	27	25
10	การควบคุมลูกน้ำยุงลาย โดยการทำลายที่วางไข่ หรือป้องกันไม่ให้ยุงวางไข่เป็นวิธีที่ยุงยาก และเสียเวลา	22	20.4	21	19
11	การใส่ทรายอะเบทในน้ำใช้ ทำให้มีกลิ่นเหม็น	34	31.1	34	31.5
12	ผู้ใหญ่มีหน้าที่ทำมาหากินไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบสำรวจลูกน้ำยุงลาย	27	25	40	37
13	ยุงลายชนิดที่ มักอาศัย อยู่ในบ้านเรือนไม่เป็นยุงที่น่ากลัวเท่ากับยุงลายที่อาศัยอยู่ในสวนหรือป่าไม้	22	20.4	34	31.5
14	การทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	18	16.7	29	26.9
15	การสำรวจลูกน้ำยุงลาย และการใส่ทรายอะเบทใน ภาชนะเก็บกักน้ำ เป็นหน้าที่ของ อสม.	16	14.8	33	30.6

**เกณฑ์การพิจารณาระดับการปฏิบัติ แบ่งเป็น 4 ระดับจากคะแนนเต็ม 68 ซึ่งจะพิจารณา
จากค่าเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติดังนี้**

ระดับปฏิบัติน้อย/ไม่ปฏิบัติ	ค่าเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 0 – 17 คะแนน (0.01 – 1.00)
ระดับปฏิบัติค่อนข้างน้อย	ค่าเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 18 – 34 คะแนน (1.01 – 2.00)
ระดับปฏิบัติค่อนข้างมาก	ค่าเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 35 – 51 คะแนน (2.01 – 3.00)
ระดับปฏิบัติมาก	ค่าเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 52 – 68 คะแนน (3.01 – 4.00)

จากตารางที่ 4.7 พบว่าแม่บ้านกลุ่มทดลองส่วนมากร้อยละ 60.2 มีการปฏิบัติค่อนข้างมาก รองลงมา ร้อยละ 29.6 มีการปฏิบัติดีมาก ร้อยละ 10.2 มีการปฏิบัติค่อนข้างน้อย ส่วนปฏิบัติ น้อยหรือไม่ปฏิบัติเลยไม่มี เช่นเดียวกับแม่บ้านในหมู่บ้านควบคุมพบว่าร้อยละ 59.3 มีการปฏิบัติ ค่อนข้างมาก รองลงมา ร้อยละ 29.6 มีการปฏิบัติดีมาก ร้อยละ 11.1 มีการปฏิบัติค่อนข้างน้อย ส่วนปฏิบัติ น้อยหรือไม่ปฏิบัติเลยไม่มี จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าโดยรวมการปฏิบัติของแม่บ้านทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันมาก

พบว่าการปฏิบัติตัวของแม่บ้านกลุ่มทดลองดีขึ้นจากระดับการปฏิบัติมากร้อยละ 29.6 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 57.4 ส่วนการปฏิบัติค่อนข้างมากลดลงจาก 60.2 เหลือร้อยละ 37 และการ ปฏิบัติค่อนข้างน้อยลดลงจากร้อยละ 10.2 เป็นร้อยละ 5.6 ในขณะที่การปฏิบัติของแม่บ้านใน กลุ่มควบคุมมีการเปลี่ยนแปลงไม่มาก จากระดับการปฏิบัติดีมากร้อยละ 29.6 ยิ่งลดลงเป็นร้อยละ 28.7 ส่วนแม่บ้านที่มีการปฏิบัติในระดับปานกลางเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 59.3 เป็นร้อยละ 60.2 ส่วนแม่บ้านที่มีการปฏิบัติตัวต่ำยังคงเป็นร้อยละ 11.1 ซึ่งไม่มีการเปลี่ยนแปลงจากข้อมูล แสดงให้เห็นว่าโดยรวมการปฏิบัติของแม่บ้านทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันมาก

ตารางที่ 4.7

จำนวนและร้อยละของแม่บ้าน จำแนกตามกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
และระดับคะแนนการปฏิบัติตัว เกี่ยวกับการป้องกันและควบคุม
โรคไข้เลือดออก ก่อนและหลังการให้โปรแกรมสุขศึกษา

การปฏิบัติ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก่อนการทดลอง				
ปฏิบัติน้อย/หรือไม่ปฏิบัติ	0	0	0	0
ปฏิบัติค่อนข้างน้อย	11	10.2	12	11.1
ปฏิบัติค่อนข้างมาก	65	60.2	64	59.3
ปฏิบัติมาก	32	29.6	32	29.6
	MIN=29, MAX=66		MIN=27, MAX=66	
	$\overline{X}$ = 48.56, S.D=8.07		$\overline{X}$ = 47.12, S.D=9.08	
หลังการทดลอง				
ปฏิบัติน้อย/หรือไม่ปฏิบัติ	0	0	0	0
ปฏิบัติค่อนข้างน้อย	6	5.6	12	11.1
ปฏิบัติค่อนข้างมาก	40	37.0	65	60.2
ปฏิบัติมาก	62	57.4	31	28.7
	MIN=31, MAX=66		MIN=27, MAX=66	
	$\overline{X}$ = 51.43, S.D=7.87		$\overline{X}$ = 47.24, S.D=9.04	

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่าข้อความเกี่ยวกับการปฏิบัติของแม่บ้านที่ปฏิบัติได้ดีที่สุด ทั้ง 2 กลุ่มคือข้อที่ 1 ได้แก่ “การจัดหาฝาน้ำดื่ม โถงน้ำ ไหน้ำ หรือ ภาชนะบรรจุ” กลุ่มทดลอง ปฏิบัติถูกต้องร้อยละ 95.4 และกลุ่มควบคุมตอบถูกร้อยละ 87.7 ส่วนข้อความที่แม่บ้านกลุ่ม ทดลองตอบว่าปฏิบัติได้น้อยที่สุด คือข้อที่ 17 “การเปลี่ยนถ่าย หรือทำความสะอาดถ้วย หรือจาน รองชาตู้ กับข้าวกันมด” กลุ่มทดลองตอบถูกเพียงร้อยละ 13.9 ในขณะที่กลุ่มควบคุมตอบว่า ปฏิบัติมากร้อยละ 24.1 อย่างไรก็ตามข้อความที่กลุ่มควบคุมตอบว่าปฏิบัติได้น้อยที่สุดคือ ข้อ

16 ได้แก่ “การใช้ยาพ่นไต่ยุ้ง” คือปฏิบัติมาก ร้อยละ 12 ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มทดลองก็ตอบถูกเพียงร้อยละ 16 ส่วนข้ออื่นๆ จะแตกต่างกันไม่มาก

ตารางที่ 4.8

แสดงจำนวนและร้อยละของแม่บ้านกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ที่มีการปฏิบัติดีมาก และข้อคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตัว ในการป้องกันและควบคุม ใช้เลือดออก ก่อนให้โปรแกรมสุขศึกษา

ข้อที่	ข้อคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวในการป้องกัน และควบคุมไข้เลือดออก	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การจัดหาฝาเพื่อปกปิด โถ่งน้ำ ไหน้ำ หรือ ภาชนะบรรจุ					
1	น้ำดื่ม: โถ่งน้ำ ไหน้ำ หรือ ภาชนะบรรจุ	103	95.4	94	87.7
2	การนอนกางมุ้ง ทั้งกลางวัน และกลางคืน	90	83	74	68.5
3	การเผา ฟัง คั่ว ภาชนะที่ไม่ได้ใช้แล้วรอบ ๆ บริเวณบ้าน	81	75	37	34.3
การเปลี่ยนถ่ายน้ำ และทำความสะอาดภาชนะ					
4	น้ำดื่ม: ตุ่มน้ำ หรือภาชนะที่กักเก็บ	77	71.3	50	46.3
5	ตักลูกน้ำทิ้ง เมื่อพบลูกน้ำทุกครั้ง	68	63	25	23.1
6	น้ำใช้: ตุ่มน้ำ หรือภาชนะที่กักเก็บ	58	53.7	48	44.4
7	การขัดล้างห้องน้ำ และห้องส้วม	57	52.8	54	50
8	การจัดหาฝาปิด น้ำใช้โถ่งน้ำ ไหน้ำ หรือ ภาชนะบรรจุ	55	50.9	46	42.6

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

จำนวนและร้อยละของแม่บ้านกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ที่มีการปฏิบัติดีมาก
และข้อคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตัว ในการป้องกันและควบคุม
ไข้เลือดออก ก่อนให้โปรแกรมสุขศึกษา

ข้อที่	ข้อคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวในการป้องกัน และควบคุมไข้เลือดออก	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
9	การเปลี่ยน และทำความสะอาดน้ำใช้ ตุ่มน้ำ หรือภาชนะที่กักเก็บ ใน ห้องน้ำ /ห้องส้วม	53	49.1	42	38.9
10	ทำความสะอาดภาชนะบรรจุน้ำด้วยวิธีการ ขัด ถูทั้งด้านใน และนอกอย่างละเอียด นับแต่บน ลงล่าง	52	48.1	45	41.1
11	การเปลี่ยนถ่าย และทำความสะอาดน้ำใช้ ตุ่ม น้ำ หรือภาชนะที่กักเก็บน้ำ นอกห้องน้ำ /ห้อง ส้วม	51	47.2	37	34.3
12	การใช้ พัดลมเป่าไถ่ยุง	46	42	22	20.4
13	การใช้ทรายอะเบท ในน้ำใช้	27	25	19	17.6
14	การแนะนำบุคคล ในครอบครัวให้ช่วยกัน ทำลาย แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย เพื่อป้องกันโรค ไข้เลือดออก	25	23	32	29.6
15	การใช้ยาพ่นไถ่ยุง	20	16	13	12
16	การใช้ยากันยุง แบบจุด และทา ทั้งกลางวัน และกลางคืน	16	14	22	20
17	การเปลี่ยนถ่าย หรือทำความสะอาดถ้วย หรือ จานรองขาตู้ กับข้าวกันมด	15	13.9	26	24.1

**ส่วนที่ 3 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ
ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ก่อนและหลังให้โปรแกรมสุขศึกษา**

จากตารางที่ 4.9 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความรู้ ในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก ของแม่บ้านกลุ่มทดลอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง โดยพบว่าการทดลองได้คะแนนเฉลี่ย จาก 7.96 หลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เพิ่มเป็น 12.18 เมื่อนำไปทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P\text{-value}<0.05$) ส่วนคะแนนเฉลี่ยของเจตคติ ก่อนทดลองเท่ากับ 42.91 หลังการทดลองเท่ากับ 45.10 เมื่อนำไปทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P\text{-value}<0.05$) จาก เช่นเดียวกันกับคะแนนเฉลี่ยของการปฏิบัติตัว หรือพฤติกรรม ก่อนทดลองเท่ากับ 48.56 หลังการทดลองเท่ากับ 51.34 เมื่อนำไปทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P\text{-value}<0.05$)

ตารางที่ 4.9

เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของ ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ ในการป้องกันควบคุมไข้เลือดออก
ของแม่บ้านกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการให้โปรแกรมสุขศึกษา
(เปรียบเทียบภายในกลุ่ม)

เปรียบเทียบภายใน		n	$\bar{X}$	S.D.	t, df	P-value
กลุ่มทดลอง (O_1-O_2)						
ความรู้	ก่อน	108	7.96	3.37	20.12,107	<0.001**
	หลัง	108	12.18	2.34		
เจตคติ	ก่อน	108	42.91	7.09	20.42,107	<0.001**
	หลัง	108	45.10	7.35		
การปฏิบัติ	ก่อน	108	48.56	8.07	18.30,107	<0.001**
	หลัง	108	51.34	7.83		

*มีนัยสำคัญทางสถิติ $P\text{-value}<0.05$ **มีนัยสำคัญทางสถิติ $P\text{-value}<0.001$

จากตารางที่ 4.10 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความรู้ ในการป้องกันและควบคุมโรค ไข้เลือดออกของแม่บ้านกลุ่มควบคุมเพิ่มขึ้นเล็กน้อยซึ่งก่อนการทดลองเท่ากับ 7.95 หลังการทดลองเท่ากับ 8.33 เมื่อนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบทางสถิติพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value}>0.05$) ส่วนคะแนนเฉลี่ยของเจตคติ ก่อนทดลองเท่ากับ 42.34 หลังการทดลองเท่ากับ 42.44 เมื่อนำไปทดสอบทางสถิติพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P\text{-value}>0.05$) เช่นเดียวกันกับคะแนนเฉลี่ยของการปฏิบัติตัว หรือพฤติกรรม ก่อนทดลองเท่ากับ 47.12 หลังการทดลองเท่ากับ 47.24 เมื่อนำไปทดสอบทางสถิติก็พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P\text{-value}>0.05$)

ตารางที่ 4.10

เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของ ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ ในการป้องกันควบคุมไข้เลือดออก ของแม่บ้านกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการให้โปรแกรมสุขภาพ (เปรียบเทียบภายในกลุ่ม)

เปรียบเทียบภายใน		n	$\bar{X}$	S.D.	t, df	P-value
กลุ่มควบคุม ($O_3\text{-}O_4$)						
ความรู้	ก่อน	108	7.95	3.17	-0.97, 107	0.33
	หลัง	108	8.33	2.69		
เจตคติ	ก่อน	108	42.34	7.78	1.939, 107	0.055
	หลัง	108	42.44	7.89		
การปฏิบัติ	ก่อน	108	47.12	9.08	2.09, 107	0.39
	หลัง	108	47.24	9.04		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ $P\text{-value}<0.05$ **มีนัยสำคัญทางสถิติ $P\text{-value}<0.001$

จากตาราง 4.11 ก่อนการให้โปรแกรมสุขภาพพบว่าคะแนนเฉลี่ยของความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติของแม่บ้านกลุ่มทดลองเท่ากับ 7.96, 42.91 และ 48.56 ขณะที่กลุ่มควบคุมเท่ากับ 7.95, 42.34, และ 47.12 ตามลำดับ เมื่อนำเอาค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ เจตคติและการปฏิบัติ ไปทดสอบทางสถิติพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value}>0.05$)

ตารางที่ 4.11

เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของ ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ ในการป้องกันควบคุมไข้เลือดออก
ระหว่างแม่บ้านกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการให้โปรแกรมสุขศึกษา
(เปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม)

เปรียบเทียบ 2 กลุ่ม		n	$\bar{X}$	S.D.	t, df	P-value
ก่อนให้โปรแกรมสุขศึกษา						
ความรู้	ทดลอง	108	7.96	3.37	0.21,214	0.98
(O ₁ -O ₃)	ควบคุม	108	7.95	3.17		
เจตคติ	ทดลอง	108	42.91	7.09	0.56,214	0.57
(O ₁ -O ₃)	ควบคุม	108	42.34	7.78		
การปฏิบัติ	ทดลอง	108	48.56	8.07	1.22,214	0.22
(O ₁ -O ₃)	ควบคุม	108	47.12	9.08		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ P-value<0.05 **มีนัยสำคัญทางสถิติ P-value<0.001

จากตาราง 4.12 หลังให้โปรแกรมสุขศึกษาพบว่าคะแนนเฉลี่ยของความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติของแม่บ้านกลุ่มทดลองเท่ากับ 12.18, 45.10 และ 51.34 ขณะที่กลุ่มควบคุมเท่ากับ 8.33, 42.44, และ 47.24 ตามลำดับ เมื่อนำเอาค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ เจตคติและการปฏิบัติไปทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value<0.05)

ตารางที่ 4.12

เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของ ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ ในการป้องกันควบคุมไข้เลือดออก
ระหว่างแม่บ้านกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการให้โปรแกรมสุขศึกษา
(เปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม)

เปรียบเทียบ 2 กลุ่ม		n	$\bar{X}$	S.D.	t, df	P-value
หลังให้โปรแกรมสุขศึกษา						
ความรู้	ทดลอง	108	12.18	2.34	11.05**, 214	<0.001**
(O ₂ -O ₄)	ควบคุม	108	8.33	2.69		
เจตคติ	ทดลอง	108	45.10	7.35	2.66**, 214	0.008*
(O ₂ -O ₄)	ควบคุม	108	42.44	7.89		
การปฏิบัติ	ทดลอง	108	51.34	7.83	2.64**, 214	<0.001**
(O ₂ -O ₄)	ควบคุม	108	47.24	9.08		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ P-value<0.05 **มีนัยสำคัญทางสถิติ P-value<0.001

ส่วนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของดัชนีลูกน้ำยุงลาย ภายในกลุ่มทดลอง ทดลองและควบคุม และระหว่างกลุ่มทดลองและควบคุม ก่อนและหลังให้โปรแกรมสุขศึกษา

จากตาราง 4.13 เมื่อเปรียบเทียบดัชนีลูกน้ำยุงลายประเภท HI, BI, CI ภายในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในกลุ่มทดลองพบว่ก่อนการให้โปรแกรมสุขศึกษาดัชนีประเภท House Index เท่ากับ 28.70 หลังการให้โปรแกรมสุขศึกษาเท่ากับ 11.11 เมื่อนำไปเปรียบเทียบทางสถิติพบว่า ดัชนีดังกล่าวลดลงอย่างมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value<0.05) ส่วนดัชนีประเภท Breataux Index ก่อนการให้โปรแกรมสุขศึกษาเท่ากับ 44.44 หลังการให้โปรแกรมสุขศึกษา เท่ากับ 12.03 เมื่อนำไปเปรียบเทียบทางสถิติพบว่าดัชนีดังกล่าวลดลงอย่างมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกัน (P-value<0.05) สำหรับดัชนีประเภท Container Index ก่อนการให้โปรแกรมสุขศึกษาเท่ากับ 16.96 หลังการให้โปรแกรมสุขศึกษาเท่ากับ 4.59 เมื่อนำไปเปรียบเทียบทางสถิติพบว่าดัชนีดังกล่าวลดลงอย่างมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกัน (P-value<0.05)

ในกลุ่มควบคุมพบว่าก่อนการให้โปรแกรมสุขศึกษาดัชนีประเภท House Index เท่ากับ 29.60 หลังการให้โปรแกรมสุขศึกษาเท่ากับ 26.85 เมื่อนำไปเปรียบเทียบทางสถิติพบว่าดัชนีดังกล่าวลดลงเพียงเล็กน้อยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value}>0.05$) ส่วนดัชนีประเภท Breataux Index ก่อนการให้โปรแกรมสุขศึกษาเท่ากับ 47.22 หลังการให้โปรแกรมสุขศึกษาเท่ากับ 42.59 เมื่อนำไปเปรียบเทียบทางสถิติพบว่าดัชนีดังกล่าวลดลงไม่มากนักและไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกัน ($P\text{-value}>0.05$) สำหรับดัชนีประเภท Container Index ก่อนการให้โปรแกรมสุขศึกษาเท่ากับ 20.50 หลังการให้โปรแกรมสุขศึกษาเท่ากับ 18.25 เมื่อนำไปเปรียบเทียบทางสถิติพบว่าดัชนีดังกล่าวลดลงเพียงเล็กน้อยและไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกัน ($P\text{-value}>0.05$)

ตารางที่ 4.13

จำนวนหลังคาเรือน ภาชนะที่สำรวจ หลังคา ภาชนะที่พบลูกน้ำยุ่งลาย ดัชนีประเภท HI, CI และ BI ในหลังคาเรือนของแม่บ้านกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการให้โปรแกรมสุขศึกษา (เปรียบเทียบภายในกลุ่ม)

ผลการสำรวจลูกน้ำ ยุ่งลาย	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
หลังคาที่สำรวจ	108	108	108	108
หลังคาที่พบ	31	12	32	29
ภาชนะที่สำรวจ	283	283	252	252
ภาชนะที่พบ	48	13	51	46
House index (HI) %	28.70	11.11	29.60	26.85
Breataux Index (BI)	44.44	12.03	47.22	42.59
Container Index (CI) %	16.96	4.59	20.50	18.25
เปรียบเทียบ HI	(O_1-O_2)		(O_3-O_4)	
ค่าสถิติ Z, P-value	-2.374, 0.018*		-1.73, 0.083	
เปรียบเทียบ CI	(O_1-O_2)		(O_3-O_4)	
ค่าสถิติ Z, P-value	-3.415, 0.001*		-0.097, 0.923	
เปรียบเทียบ BI	(O_1-O_2)		(O_3-O_4)	
ค่าสถิติ Z, P-value	-2.714, 0.007*		-1.89, 0.059	

* มีนัยสำคัญทางสถิติ $P\text{-value} < 0.05$ **มีนัยสำคัญทางสถิติ $P\text{-value} < 0.001$

จากตาราง 4.14 เมื่อเปรียบเทียบดัชนีลูกน้ำยุงลายประเภท HI, BI, CI ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมพบว่าก่อนการให้โปรแกรมสุขศึกษา ดัชนีประเภท House Index (เท่ากับ 28.70 กับ 29.60) เมื่อนำไปเปรียบเทียบทางสถิติพบว่าไม่มีความแตกต่าง ($P\text{-value} > 0.05$) หลังการให้โปรแกรมสุขศึกษา (เท่ากับ 11.11 กับ 26.85) เมื่อนำไปเปรียบเทียบทางสถิติพบว่าดัชนีดังกล่าวในกลุ่มทดลองลดลงมากกว่าในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value} < 0.05$) ส่วนดัชนีประเภท Breteau Index ก่อนการให้โปรแกรมสุขศึกษา (เท่ากับ 44.44 กับ 47.22) เมื่อนำไปเปรียบเทียบทางสถิติพบว่าไม่มีความแตกต่าง ($P\text{-value} > 0.05$) หลังการให้โปรแกรมสุขศึกษา (เท่ากับ 12.03 กับ 42.59) เมื่อนำไปเปรียบเทียบทางสถิติพบว่าดัชนีดังกล่าวในกลุ่มทดลองลดลงมากกว่าในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value} < 0.05$) สำหรับดัชนีประเภท Container Index ก่อนการให้โปรแกรมสุขศึกษา (เท่ากับ 16.96 กับ 20.23) เมื่อนำไปเปรียบเทียบทางสถิติพบว่าไม่มีความแตกต่าง ($P\text{-value} > 0.05$) หลังการให้โปรแกรมสุขศึกษา (เท่ากับ 4.59 กับ 18.25) เมื่อนำไปเปรียบเทียบทางสถิติพบว่าดัชนีดังกล่าวในกลุ่มทดลองลดลงมากกว่าในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value} < 0.05$)

ตารางที่ 4.14

จำนวนหลังคาเรือน ภาชนะที่สำรวจ หลังคา ภาชนะที่พบถูกน้ำยุ่งลาย ดัชนีประเภท HI, CI และ BI ระหว่างหลังคาเรือนของแม่บ้านกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการให้โปรแกรมสุขศึกษา (เปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม)

ผลการสำรวจถูกน้ำ ยุ่งลาย	กลุ่มทดลอง-กลุ่มควบคุม			
	ก่อน	ก่อน	หลัง	หลัง
หลังคาที่สำรวจ	108	108	108	108
หลังคาที่พบ	31	32	12	29
ภาชนะที่สำรวจ	283	252	283	252
ภาชนะที่พบ	48	51	13	46
House index (HI) %	28.70	29.60	11.11	26.85
Breteau Index (BI)	44.44	47.22	12.03	42.59
Container Index (CI) %	16.96	20.23	4.59	18.25
เปรียบเทียบ HI	(O ₁ -O ₃)		(O ₂ -O ₄)	
ค่าสถิติ Z, P-value	-0.149, 0.881		-2.374, 0.018	
เปรียบเทียบ BI	(O ₁ -O ₃)		(O ₂ -O ₄)	
ค่าสถิติ Z, P-value	-0.087, 0.931		-2.714, 0.007*	
เปรียบเทียบ CI	(O ₁ -O ₃)		(O ₂ -O ₄)	
ค่าสถิติ Z, P-value	-0.594, 0.552		-3.415, 0.001*	

* มีนัยสำคัญทางสถิติ P-value < 0.05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติ P-value < 0.001

ในตารางที่ 4.15 จะพบว่าดัชนีถูกน้ำยุ่งลายลดลงทั้ง 2 กลุ่มแต่สังเกตเห็นอย่างชัดเจนว่า ดัชนีในกลุ่มทดลองจะลดลงมากกว่าในกลุ่มควบคุม ในกลุ่มทดลองพบว่าดัชนีถูกน้ำประเภท ครัวเรือน HI (House Index) ลดลง จากร้อยละ 28.70 ก่อนทดลอง ถึงร้อยละ 11.11 หลังการทดลอง (ลดลง ร้อยละ 17.59) ดัชนีถูกน้ำประเภทครัวเรือน BI (Breteau Index) จาก 44.44 ก่อนทดลอง ลดลงถึง 12.03 หลังการทดลอง (ลดลง 32.41)

ดัชนีลูกน้ำประเภทสถานที่ CI (Container Index) ลดลงจากร้อยละ 16.96 ก่อนทดลอง ถึงร้อยละ 4.59 หลังการทดลอง (ลดลง ร้อยละ 12.37) ส่วนกลุ่มควบคุมพบว่า ดัชนีลูกน้ำประเภทครัวเรือน (HI) ลดลงเพียงเล็กน้อย จากร้อยละ 29.60 ก่อนทดลอง ลดลงถึงร้อยละ 26.85 หลังการทดลอง (ลดลง ร้อยละ 2.75) ดัชนีลูกน้ำประเภทครัวเรือน (BI) จาก 47.22 ก่อนทดลอง ลดลงถึง 42.59 หลังการทดลอง (ลดลง 4.63) ดัชนีลูกน้ำประเภทสถานที่ (CI) ลดลงจากร้อยละ 20.50 ก่อนทดลอง ถึงร้อยละ 18.25 หลังการทดลอง (ลดลงร้อยละ 2.25) เมื่อเทียบกับเกณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุขพบว่า ดัชนีลูกน้ำในกลุ่มทดลองจะต่ำกว่าเกณฑ์ ยกเว้นแต่ดัชนีประเภทครัวเรือน HI ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 1.11 ส่วนดัชนีลูกน้ำระหว่างครัวเรือนของแม่บ้านในหมู่บ้านควบคุมพบว่ายังสูงกว่าเกณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุขทั้งยกเว้นแต่ดัชนีประเภท (BI) ต่ำกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 7.41

ตารางที่ 4.15

จำนวนครัวเรือน และภาชนะที่สำรวจ ภาชนะพบลูกน้ำ และดัชนีลูกน้ำ จำแนกตามกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังให้โปรแกรมสุขศึกษา เปรียบเทียบ HI, BI, CI กับเกณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุขไทย (สำนวน โชกชัยชำนาญกิจ, 2547, น.71)

ผลการสำรวจลูกน้ำยุงลาย	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		เกณฑ์พิจารณา ดัชนีลูกน้ำ ยุงลายของ กระทรวง สาธารณสุข ประเทศไทย
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	
หลังคาที่สำรวจ	108	108	108	108	
หลังคาที่พบ	31	12	32	29	
ภาชนะที่สำรวจ	283	283	252	252	
ภาชนะที่พบ	48	13	51	46	
House index (HI) %	28.70	11.11	29.60	26.85	< หรือ=10%
Breteau Index (BI)	44.44	12.03	47.22	42.59	< หรือ=50
Container Index (CI) %	16.96	4.59	20.50	18.25	< หรือ=10%

*ค่า HI = $\frac{\text{จำนวนบ้านที่พบลูกน้ำ} \times 100}{\text{จำนวนบ้านที่สำรวจทั้งหมด}}$ ** ค่า CI = $\frac{\text{จำนวนภาชนะที่พบลูกน้ำ} \times 100}{\text{จำนวนภาชนะที่สำรวจทั้งหมด}}$

*** ค่า BI = $\frac{\text{จำนวนภาชนะที่พบลูกน้ำ} \times 100}{\text{จำนวนบ้านที่สำรวจทั้งหมด}}$

**ส่วนที่ 5 แสดงจำนวน และค่าร้อยละประเภทของภาชนะที่ พบลูกน้ำยุงลายจำแนกตาม
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังให้โปรแกรมสุขศึกษา**

จากตาราง 4.16 ในกลุ่มทดลองก่อนการให้โปรแกรมสุขศึกษาพบว่าภาชนะที่สำรวจทั้งสิ้นจำนวน 283 พบลูกน้ำยุงลาย 48 คิดเป็น ร้อยละ 16.96 ส่วนประเภทของภาชนะที่พบลูกน้ำส่วนมากร้อยละ 47.91 ได้แก่ไหบรรจุน้ำใช้นอกบ้าน รองลงมาได้แก่อ่างซีเมนต์นอกบ้านและในบ้านคิดเป็นร้อยละ 14.58, 12.52 ตามลำดับ สุดท้ายได้แก่ไหบรรจุน้ำใช้ในบ้าน แท็งก์บรรจุน้ำในบ้านและนอกบ้านคิดเป็นร้อยละ 8.33 เท่าๆ กัน ขณะที่ในกลุ่มควบคุมพบว่าภาชนะที่สำรวจทั้งสิ้นจำนวน 252 พบลูกน้ำยุงลาย 51 คิดเป็น ร้อยละ 20.23 ส่วนประเภทของภาชนะที่พบลูกน้ำส่วนมากร้อยละ 72.54 ได้แก่ไหบรรจุน้ำใช้นอกบ้าน รองลงมาได้แก่อ่างซีเมนต์ในบ้านคิดเป็นร้อยละ 15.68 ส่วนภาชนะอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 9.80 สุดท้ายได้แก่อ่างซีเมนต์นอกบ้านคิดเป็นร้อยละ 1.98

ตารางที่ 4.16

จำนวน และร้อยละ ประเภทของภาชนะที่พบลูกน้ำยุงลาย จำแนกตามกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม ก่อนให้โปรแกรมสุขศึกษา

ผลการสำรวจลูกน้ำยุงลาย	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาชนะที่สำรวจลูกน้ำทั้งสิ้น	283	100	252	100
ภาชนะที่พบลูกน้ำ	48	16.96	51	20.23
ประเภทภาชนะที่พบลูกน้ำ				
ไหบรรจุน้ำใช้นอกบ้าน	23	47.91	37	72.54
อ่างซีเมนต์นอกบ้าน	7	14.58	1	1.98
อ่างซีเมนต์ในบ้าน	6	12.52	8	15.68
ไหบรรจุน้ำใช้ในบ้าน	4	8.33	0	0
แท็งก์บรรจุน้ำในบ้าน	4	8.33	0	0
แท็งก์บรรจุน้ำนอกบ้าน	4	8.33	0	0
ภาชนะอื่นๆ (กาละมัง ถังน้ำ...)	0	0	5	9.80

จากตาราง 4.17 ในกลุ่มทดลองหลังการให้โปรแกรมสุขศึกษาพบว่าภาษาชนที่สำรวจทั้งสิ้นจำนวน 283 พบภูมุน้ำยุงลาย 13 คิดเป็น ร้อยละ 4.59 ส่วนประเภทของภาษาชนที่พบภูมุน้ำยุงลายส่วนมากร้อยละ 76.92 ได้แก่ ใบบรรจุน้ำใช้นอกบ้าน รองลงมาได้แก่ แท็งก์บรรจุน้ำนอกบ้านคิดเป็นร้อยละ 15.38 สุดท้ายได้แก่ อ่างซีเมนต์ในบ้านคิดเป็นร้อยละ 7.70 ขณะที่ในกลุ่มควบคุมพบว่าภาษาชนที่สำรวจทั้งสิ้นจำนวน 252 พบภูมุน้ำยุงลาย 46 คิดเป็น ร้อยละ 18.25 ส่วนประเภทของภาษาชนที่พบภูมุน้ำยุงลายส่วนมากร้อยละ 78.26 ได้แก่ ใบบรรจุน้ำใช้นอกบ้าน รองลงมาได้แก่ อ่างซีเมนต์ในบ้านคิดเป็นร้อยละ 13.05 ส่วนภาษาชนอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 8.69

ตารางที่ 4.17

จำนวน และร้อยละประเภทของภาษาชนที่พบภูมุน้ำยุงลาย จำแนกตามกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังให้โปรแกรมสุขศึกษา

ผลการสำรวจภูมุน้ำยุงลาย	หมู่บ้านหลัก 35		หมู่บ้านแก้งกอกทุ่ง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาชนที่สำรวจภูมุน้ำยุงลาย	283	100	252	100
ภาษาชนที่พบภูมุน้ำยุงลาย	13	4.59	46	18.25
ประเภทภาษาชนที่พบภูมุน้ำยุงลาย				
ใบบรรจุน้ำใช้นอกบ้าน	10	76.92	36	78.26
อ่างซีเมนต์นอกบ้าน	0	0	0	0
อ่างซีเมนต์ในบ้าน	1	7.70	6	13.05
ใบบรรจุน้ำใช้ในบ้าน	0	0	0	0
แท็งก์บรรจุน้ำในบ้าน	0	0	0	0
แท็งก์บรรจุน้ำนอกบ้าน	2	15.38	0	0
ภาษาชนอื่นๆ (กาละมัง ถังน้ำ...)	0	0	4	8.69

